

Kim Andersen (V):

Jo, vil jeg sige til statsministeren, at jeg har skam læst nytårstalen, og jeg har også hørt nytårstalen. Og jeg vil da godt komme med en kompliment, som måske kommer bag på statsministeren, når den kommer fra en Venstremand, men jeg synes, at nytårstalen i fjernsynet den 1. januar var meget flot fremført, ingen tvivl om dét.

Jeg hæftede mig også meget ved, at statsministeren nævnte nogle grupper i samfundet – rengøringsassistenter, buschauffører, slagteriarbejdere – i relation til udliciteringsdebatten, arbejdsmiljø og nedslidning. Jeg må altså sige til statsministeren efter både at have læst og hørt nytårstalen, at det var i den sammenhæng, at statsministeren nævnte slagteriarbejderne. Jeg forstår, at statsministeren ikke vil fortælle mig, hvad det er for nogle slagteriarbejdspladser, der er udliciteret.

Statsministeren har altså brugt nytårstalen til at fremsætte urigtige påstande, og nu bruger han spørgetiden i Folketinget til ikke at ville stå ved, hvad han har sagt i sin nytårstale. Hvordan synes statsministeren egentlig selv, det går?

Rikke Hvilshøj (V):

Jeg må ærligt indrømme, at jeg er noget forvirret over de meldinger, vi får fra statsministeren. På den ene side siger statsministeren, at udbudsværktøjet og udliciteringsværktøjet skal vi da fortsat bruge, og samtidig siger statsministeren, at der vel at mærke ingen besparelser er at hente. Men hvad skal vi præcis bruge udbudsværktøjet til, hvis det ikke er i et forsøg på at hente nogle effektiviseringer hjem, enten ved at sige, at til den samme pris kan vi få en bedre kvalitet, eller sige, at vi vil have den samme kvalitet, men vi vil gerne se, om det kan gøres billigere? Statsministeren sender nogle meget forvirrende signaler.

Henrik Sass Larsen (S):

Apropos forvirrende signaler: Nu er Venstres formand desværre gået, og det kan der jo være gode grunde til. Men vi skal jo prøve at finde ud af, hvor det er, vi skal hente de besparelser, og hvis vi nu kigger lidt på lønsummen i den offentlige sektor og den offentlige sektors hovedgrupper, har jeg forstået det således på Venstre og Venstres formand, at det er ikke forsvaret, det er ikke politiet og domstolene, og det er heller ikke kirken, man skal udlicitere og spare på, og jeg har også forstået, at det heller ikke er på undervisningsområdet.

Det efterlader jo sådanne hovedgrupper som hospitaler, sundhedspleje, ældrepleje og børnepasning og administration som sådan. Men det giver sammenlagt kun en lønsum på ca. 120 mia. kr. at gøre godt med, så hvis man skal hente 26 mia. kr. dér, skal man da være rigtig dygtig, så vidt jeg kan forstå. Men har statsministeren ikke opfattet det således, at Venstres formand også vil fritage undervisningsområdet?

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til det sidste spørgsmål, om undervisningen er fritaget efter Venstres opfattelse: Det er jeg simpelt hen lidt i tvivl om, men lad nu tvivlen komme Venstre til gode.

Tilbage bliver så sygehusene, børnene og vore ældre, og når jeg har tjekket det, lyder den lønsum, hr. Henrik Sass Larsen var inde på, ikke helt skævt i mine ører. Og hvis vi i relation til det sætter beløbet 26 mia. kr., er det jo yderligere en understregning af, at hvis vi bare skal tage et menneskeligt minimumshensyn, lader det sig ganske enkelt ikke gøre.

Jeg synes også, at debatten for Venstres vedkommende er præget af en helt, helt skæv opfattelse af, hvordan det danske samfund ser ud i dag. Der er jo slet ikke leverandører i den private sektor, der kan matche eller træde i stedet for hele sygehusvæsenet, hele folkeskoleområdet, hele børnepassningsområdet eller hele den sociale ældreomsorg. Der er ikke noget marked, der kan løfte den opgave, og selv om der var det, må jeg sige, at vi vil altså ikke kaste vore offentligt ansatte og borgerne i vort land ud i en så stor usikkerhed, som Venstre her lægger op til. Det kan ikke lade sig gøre, og det ville være dybt, dybt uansvarligt.

Jeg vil også svare de spørgere, der i øvrigt har spurgt i denne runde, og først hr. Kim Andersen – nu er hr. Kim Andersen desværre gået, og det kan jeg egentlig godt forstå, for hr. Kim Andersen må være fuldstændig klar over, at i min nytårstale forbandt jeg buschaufførerne og rengøringsassistenterne med tanker om licitationsarbejdet, mens slagteriarbejderne kom ind i forbindelse med, at smagen skal tilbage i maden. Hr. Kim Andersen må ikke udlægge det, jeg har sagt, forkert. Han skulle tage at læse nytårstalen, for den var, som hr. Kim Andersen også sagde, vel modtaget.

Fru Rikke Hvilshøj spørger, hvad man kan bruge udbudsværktøjet til. Først og fremmest til bedre kvalitet, som kommer borgerne til gode. Men man skal bruge det med omhu, man skal